

Brief aan Maria

Na acht fantastische maanden ontdekte ik dat mijn nieuwe vriend Richard hopeloos verslaafd was aan alcohol. Het begin van een zware tijd, vol leugens en bedrog. Momenten dat ik niet meer verder wilde. Maar uiteindelijk heeft het ons allebei gelukkiger gemaakt.

Ik weet nog precies wanneer ik Richard ontmoette. Het was 13 januari, nu vier jaar geleden. Ik stond op de horecabeurs en Richard viel me meteen op tussen al die kerels in dezelfde pakken. Hij had een spijkerbroek aan, met stoere laarzen. Er was een enorme click tussen ons. Diezelfde avond gingen we samen uit eten. Richard vertelde me vrijwel meteen dat het niet zo goed met hem ging. Hij lag in scheiding en wilde het roer radicaal omgooien. Hij dronk veel te veel en dat moest maar eens afgelopen zijn. De dag erna zou hij voor een paar weken naar India gaan, voor een behandeling. Dat vond ik interessant. Ik heb zelf spirituele cursussen

gedaan, zoals 'chakra healing'. Dat hij naar India ging waar ook een mooie spa met alles erop en eraan was, vond ik geweldig. Die avond spraken we af dat we na zijn reis contact zouden hebben, maar hij belde al snel vanuit India. Hij vroeg of hij mocht bellen omdat hij daar niemand kende. Uiteindelijk hebben we vrijwel iedere dag gebeld. Hij vertelde over chakra massages met warme olie en dat hij vegetarisch was gaan eten. Een arts adviseerde hem om niet meer te drinken. Ik wist er destijds niet veel van en het leek me nogal simpel. Je stopt er dan toch gewoon mee?

Gezellig een biertje

Toen hij terug was uit India beleefden we een onwijs verliefde periode. Hij kwam vaak langs en dan dronken we de hele avond thee. Richard sportte veel, viel af en werd vegetariër. Hij leek het allemaal anders te willen gaan doen. We waren allebei gescheiden en hadden ook allebei twee kinderen. Richard wilde helemaal voor onze relatie gaan. Ik ben met mijn jeugdliefde getrouwd en op mijn 29ste gescheiden. Ik voedde mijn kinderen alleen op en vond dat een nieuwe man ook wel echt een toevoeging moest zijn. Dat was Richard! We maakten leuke reisjes en hij dronk niet. Tot het huwelijksfeest van een vriendin. Hij had inmiddels een behoorlijke periode niet gedronken en het leek hem wel gezellig om een biertje te nemen. Ik zag daar geen gevaar in, het was immers een feestje? In zijn geval kon dat dus niet. Vanaf die avond begon het drinken weer. Het 'willen drinken' zat in zijn hoofd, hij kon aan niets anders denken. In eerste instantie had ik het niet zo door. We woonden nog niet samen en ik zag hem niet iedere dag. Het viel me wel op dat hij steeds meer ging drinken als we uit eten gingen. Ik nam dan ook een glas wijn, maar hij ging veel harder dan ik en werd ook vervelend tegen de bediening. Ik schaamde me dood, zoals hij een ober kon afbekken. Het was net of ik met een andere man aan tafel zat.

Spijt en excuses

Intussen waren we in 2006 gaan samenwonen. Halverwege dat jaar overleed de dochter van mijn vriendin en dat had een enorme impact op ons. Na haar overlijden begon hij steeds onbereikbaar te worden. Dan zei hij dat hij zou bellen, maar dat gebeurde niet. Hij verzoonde allerlei smoezen. Ik voelde alles door mijn vingers glijpen en wist niet wat ik moest doen. Oud en Nieuw dat

jaar was ook een drama. Richard dronk de hele avond en tegen de tijd dat het twaalf uur was, hadden we ruzie. Richard raakte steeds meer in zichzelf gekeerd, al had hij soms heldere momenten. Dan vond hij dat er iets moest gebeuren. Maar als hij de volgende dag met vrienden sprak, zeiden zij dat ik me aanstelde! Hij functioneerde toch prima op zijn werk? Hij dronk toch niet iedere dag? Daar heb ik veel moeite mee gehad, dat zijn vrienden mij als een zeurpiet afschilderden. Ik was toch degene die het best kon zien wat er met ons gebeurde. Ik zag toch dat Richard absoluut niet van de drank af kon blijven?! Het heerlijke gevoel dat we de eerste acht maanden hadden, was behoorlijk weggezakt. Er volgden nog een paar dieptepunten. Een keer ging hij zelfs tekeer tegen zijn kinderen toen hij dronken was. Hij vond het vreselijk en bood zijn excuses aan. Maar het hakt er enorm in als je het verschrikte gezicht van zo'n kind ziet. Het ergste is dat Richard eigenlijk zo'n lieve man is die een metamorfose ondergaat als hij drinkt.

Wat ik écht wil

Uiteindelijk kwam het moment dat ik wist dat ik zo niet verder wilde. Dat was de avond dat hij belde en zei dat hij bij een vriend was. Blijkbaar was zijn mobiele telefoon niet goed 'gelockt' en werd mijn nummer per ongeluk opnieuw gedraaid. Toen ik opnam hoorde ik duidelijk kroeggeluiden op de achtergrond en ik wist dat hij voor de zoveelste keer tegen me had gelogen. Ik ben in de auto gestapt, want ik wist waar hij was. In eerste instantie reageerde hij heel onverschillig. Maar ik was heel koel en er voor 100.000 procent van overtuigd dat ik dit liegen en draaien niet meer wilde. Ik verdiende beter! Hij schrok enorm van mijn vastberadenheid en het leek alsof hij ineens met beide benen op de grond stond. Ik heb hem toen naar zijn ouders gebracht, wilde dat hij het hen zou vertellen én dat hij zou afkicken. Hij heeft meteen een kliniek gebeld, kon daar terecht en heeft sindsdien niet meer gedronken. Nog altijd zit hij bij een zelfhulpgroep, want de hele manier van denken van een verslaafde moet om en dat doe je niet in een week. Richard noemt zichzelf nog altijd 'een verslaafde in herstel'. Niet alleen hij moet aan zichzelf werken, ook ik moet ermee dealen dat ik een verslaafde partner heb. Ik heb me vaak afgevraagd wat het over mij zegt dat ik op een alcoholist ben gevallen. Daarom ben ik met iemand gaan praten en zo ontdekte dat ik mezelf altijd wegcijfer. Ik heb nu geleerd om concreet te zeggen wat ik wel en niet wil. En geleerd

Ik heb hem heel koel geregeld dat ik dit liegen en draaien niet meer wilde. Ik verdiende beter dan dat!

dat je niet bij een verslaafde moet blijven. Dan hou je de verslaving in stand. Onze relatie is er uiteindelijk alleen maar beter van geworden en het mooie is dat we ook allebei een nieuw doel in het leven hebben gevonden. We zijn samen een privékliniek voor verslaafden begonnen. Ik heb lang gezocht naar wat ik écht wilde in het leven. Dit is wat ik wil: mensen bewust maken wat verslaving inhoudt. En ik ben gelukkiger dan ooit!

Patricia.

Ook een verhaal vertellen aan Maria?

Mail naar redactie@mariamagazine.nl. Voor meer informatie over de kliniek van Patricia en Richard: www.readyforchange.nl